

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

praksis. Jeg giver skam det ærede medlem hr. Ingmar Wagner ret i, at det er en meget lang tid, at dette fremskridt kommer såre langsomt, hvis bestemmelserne gennemføres, som de er foreslået, og jeg ville selv være uhyre tilfreds, om det ville være muligt at gennemføre dem hurtigere. Jeg tror bare ikke, det er muligt at tilvejebringe et politisk flertal for en hurtigere gennemførelse. Og endelig vil jeg rette det spørgsmål til det ærede medlem hr. Ingmar Wagner: Vil det så være i lærlingeungdommens interesse, at vi siger nej tak, så vil vi slet ingen obligatorisk dagskole have? Eller er det i lærlingeungdommens interesse, at vi tager det fremskridt, der kan nås, omend det bliver langsommere gennemført, end vi kunne have ønsket det? Hvis det ærede medlem havde stået i mit sted og skulle have handlet i overensstemmelse med ungdommens interesser, tror jeg, han ville have handlet på samme måde, som jeg har gjort.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen var dybt bekymret over de store økonomiske byrder, dagskolen vil føre med sig, og over de kæmpemæssige byggeprojekter, der vil følge i dens kølvand. Jeg tror, det ærede medlem overvurderer, hvad der her bliver tale om. Jeg har foran mig nogle sagkyndige betragtninger over lærlingelovsforslagets konsekvenser, og her siges det, at det må påregnes, at en centraliseret undervisning stort set vil kunne finde sted indenfor den i øjeblikket eksisterende lokalmasse. Undtagelser herfra er netop de byer, som det ærede medlem så rigtigt fremhævede: København, Aarhus, Odense, Aalborg og Horsens. Der skal der bygges nye lokaler, og de vil efter foreløbige overslag koste de 6—7 mill. kr., som det ærede medlem også nævnte.

Men efter de sagkyndiges bedste skøn skulle det altså ikke være nødvendigt at opføre yderligere bygninger for at gennemføre dagundervisningen. Det er jo iøvrigt en oplysning, som er i det ærede medlem hr. Ingmar Wagners favør, for den viser jo, at kunne man opnå politisk enighed om en hurtigere gennemførelse af dagskolen, ville i hvert fald lokalespørgsmålet næppe stille sig hindrende i vejen.

Jeg kan også sige til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, at i administra-

tionen af byggetilladelser, materialebevillingen o. s. v. har regeringen altid indtaget det standpunkt, at alle byggeforetagender, der tjener til løsningen af de store årganges problemer, bl. a. bygningen af tekniske skoler, såvidt muligt skulle bevilges og gå frem for så meget andet. Mig bekendt har vi ikke givet afslag på noget ønske om materialebevilling, der har været fremme på disse områder.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen lagde meget stærk vægt på, hvad direktøren for tilsynet med håndværkerundervisningen, hr. F. V. Haugsted, mente om dagskolen. Jeg vil kun gøre det ærede medlem opmærksom på, at direktør Haugsted jo er gået ind for dagskolen, det står at læse i betænkningen side 62. Jeg skal henstille, at det ærede medlem fortsat vil lægge lige så stor vægt på hr. Haugsteds mening om disse ting. Endelig må det ikke glemmes, at håndværksmestrenes repræsentanter i lærlingelovskommissionen er gået ind for dagskolens gennemførelse. Jeg har lagt mærke til, at man ved andre debatter i det høje ting har lagt stor vægt på, hvad de ansvarlige organisationsledere har ment. Det bør dog tages med i betragtning, at håndværkernes ansvarlige repræsentanter i kommissionen har ment at måtte gå ind for dagskolen.

Til slut skal jeg gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Henry Christensen, der — hvad jeg synes er helt rigtigt ved en debat som denne — henlede opmærksomheden på de lidt bredere økonomiske linier. Nu er debatten så langt fremskreden, at vi næppe kan få nogen meget detaljeret drøftelse af dette forhold; men det ærede medlems indlæg var jo heller ikke synderlig detaljeret. Det, som det ærede medlem henviste til, var dette: Hvad hjælper det, at vi gennem arbejdsmarkedskommissionens arbejde får en meget kraftig forøgelse af lærepladsernes antal, sådan at det kun bliver i meget få tilfælde, en fader eller moder skal gå forgæves for at finde en læreplads til en søn eller datter? Hvad hjælper det alt sammen, hvis der ikke er beskæftigelse, hvis investeringerne ikke er fulgt med i takt med arbejdskraftens vækst? Hvad hjælper det, at fabrikkerne findes, at maskinerne findes, hvis vi ikke har vore valutaforhold i orden, så vi kan importere